

Poesies

com tornar a casa, però no

com tornar a casa,
però no

FERNANDO PRATS

com tornar a casa,
però no

p o e s i e s

© 2001 : fernando PRATS
primera edició en català: juliol del 2003
traducció i assessorament lingüístic: manel leor

Cap part d'esta publicació, inclòs el disseny de tapa, pot ser reproduïda, emmagatzemada o transmesa en manera alguna ni per cap mitjà, ja siga digital, elèctric, químic, mecànic, òptic, de gravació o de fotocòpia, sense permís previ de l'autor.

A aquells que sempre se n'estan anant,
d'una manera o una altra.

Pròleg.

Com tornar a casa, però no ha suposat per a mi un doble desafiament: d'una banda, escriure en català, la llengua del país en què trio viure, la llengua dels meus avantpassats; de l'altra, intentar ser fidel a una manera de dir i expressar, que en el cas de la poesia crec que ha de transcendir fronteres i idiomes per convertir-se en una eina expressiva, una forma d'apreciar el món, tan necessària en aquesta època de cegueses.

En un altre lloc roman la meva Argentina natal, a la qual torno, sempre i cada cop, al meu cor.

Heus ací, doncs, el meu primer llibre tarragoní.

Tarragona, juliol 2003

Autiana

Si s'arraulís el do,
i en aquesta fi
ens sinceréssim
els dos.

Les ombres giravoltarien sorpreses,
una barrera de corals apresa
com ahir, a la televisió.

Tamís

Una creu de fum
símbol precari d'allò que encara puc oferir-te.
Brossa cremada,
els teus textos sobre la meva esquena.

Calligraphy

Si *no* és idèntic a *em*
evidentment, alguna cosa no rutlla.

Anunciata

Tan sols en uns instants
vaig a transformar-me en pell de gallina,
carn eriçada,
per menjar-te millor.

Civada

Se m'oblidà que te'n recordaves
i en el meu to de teatre i avior
em declaro *silver sorgo*
i que es moguin els planetes.

Fitz Roy

Estranya sensació
com a mínim estranya

Et miro damunt meu, un mirall

Som un, i és tan savi el desconsol
que aquesta pluja sobtada em forada,
es transforma en tornaveu i travessa el meu escarment
enrogit per discursos avui ja pesats.

Fausts a desgrat nostre

Ens hauríem de trobar una clau que no obrís cap porta.

Ens hauríem de rebolcar com una serp per participar del món des d'un altre angle.

Ens hauríem de permetre assaborir els plaers més obscurs.

Ens hauríem de convertir en metrònom per saber quan i com caure a contratemps.

Ens hauríem de rebel·lar contra el culte a la idiotesa i la superficialitat.

No estaria tant malament indignar-se de tant en tant.

No estaria tan malament mostrar-se com un és.

Resulta que

Resulta ser que ens commouen els paranys i les mentides.
Resulta ser que ens convencen les màfies i la desídia.
Resulta ser que ens encanten la notorietat, les llums de neó i els diners,
i que fins i tot els cargols tornen a les seves closques.
I no obstant això no sembla ser suficient; mai és suficient.

Encara que tot canviï per a que res canviï,
encara que no puguem evitar no pertànyer a un altre temps i lloc que no
sigui aquest,
encara que ens envoltin tants experts xerraires que
haguem de suportar que fins i tot Sardà ens doni lliçons de vida.
Com en un d'aquells *thrillers* psicològics avui tant a la moda,
els dolents són més o menys dolents i els bons més o menys bons.
El problema rau, com sempre, en qui escriu la història.

Com poden formular crítiques,
com trobar solucions
a quelcom que ja de sortida és més o menys?
Amb una confiança en oferta i sense crèdit?
Amb amics que s'afiliaren primer?
Amb binocles per no veure el fàstic del fang en el que,
amb pressa però amb pausa, ens anem submergint?

Obstinació i obsessió, però no obseqüència

Me'n vaig a buscar camins a una foscor trampista,
on les casualitats no existeixen,
res és el que sembla,
ningú allò que aparenta,
ningú fa res per ningú, i mai,
mai per mai passa res.

Patejar

No tinc veu
però tampoc qui em parli.

Palla i blat

Com et costa destriar...

La palla del blat.

I qui et va dir que sempre els conflictes
s'anaven a resoldre de la mateixa manera.

Esperar esperant, quina aposta.

Garnopia alegre

Lògica terminal.

Clandestina.

Immanejable.

Supervivent de eres prehistòriques en temps autistes.

Tu que conserves un cos amorf i expatriat,

passió i desconfiança a parts iguals

i aquell somriure de mirall calumniat.

Begudes de caràcter

Anirem fluixos
com per demanar-li als líquids que forgin el seu tremp,
que acudeixin a la nostra sotsobre.

Shiva a París

Shiva, diva, riure, mirada.
A poquet a poquet, per la Rue Des Petites Ecrivains.

El misteri dels teus braços d'alarma,
l'entresolat de Camila, les espelmes i cap sacrifici.

Com a turista, una llàstima.
Et confonen amb qualsevol, i més en aquests temps,
després de l'onze del nou.

Fotografien el teu nu inacabat.
Es queixen de les teves manies perverses.

Avui pocs saben des d'on has partit, a on has arribat.

Gust salat de la teva pell morena,
mil carícies sense voler.
A on són les orgies de palau,
el festival de la imprudència,
la moralitat destrossada?

Feta mocador, per embenar-te millor.

Caceroliem

Desafiem junts els embruixos del costum.
Segrestem els aromes pudents del estruços.
Donem un discurs.
Sortim al carrer.

Pel sa costum del brindis aviat.

Brega, brega

Les teves cames es mouen sense rumb fix,
sense deixar rastre.

Tacades per fang capritxós
s'entesten a conservar l'empremta.

Apotecaris

Insisteixes, hi tornes,
com penses que podria preferir
les teves receptes de farmàcia clausurada
al seu somriure de cranca.

La mirada d'una estranya

Et vesso el vi i em disculpo
però aleshores ja ets una altra,
Baker de moltes capes
hauria de ficar-me per allà sota
escorcollar una mica
conèixer de què es tracta
imaginar alguna cosa,
i a això no el salva ni l'amic Jaco.

Kisses

De qui són aquests petons
aquesta comèdia absurda
que no finalitza mai.

Blur

M'acomiedo de forma continuada
per a l'àngel de la foto que no sóc

Un Fernando es fa pols
mentre un altre, pur artilugi,
es fa oli
a la paella de les imatges apreses.

76 dies

Dilluns assolellat
l'avenir s'ha rifat
i on va saber haver somni
només queda un peix
i territoris obscurs,
que res,
que...res.

Amb certa violència

Em descuido,
absort a les meves garrotxes profanes,
sense concentració però actuant,
com aquell que juga a l'*Skyroads* de memòria.

Un parell de *rounds* tucumans
i la llum d'un despertador que no sona
es fa espelma.

Un altre cop em toca una capa immensa
que amb certa violència se m'emporta
fins als croissants d'algun bar veí.

Q' sóc

Sóc dolç
dolç resplendor inacabat,
inacabada sensació de cartes rellegides
sopa rere sopa,
guia rere guia,
i l'arròs que es fa d'instints.

Quantes paraules,
quantes paraules se'ns moren
i tot és molt menys etern
del que un creu.

La giravoltada

Estem tan junts,
de vegades,
que en aquells instants
podríem fundar
els oblits més rodons.

Oussant

Dies feliços aquells.
ara, continuar vivint...

Humitats

A humida sembra
i rastells cansats
olora aquesta terra.

Fèrtils aromes
de verd anodí
camí llarg i inacabat.

El rellotge toca les nou.
estic sol.

Qluny

El meu company a la distància
rosada amalgama,
el bon George i la seva mascota
un Moby Dick d'anar per casa

Si no ets un de nosaltres, ets un d'ells

Produir.

Produir, produir, produir.

Produir.

Produir, produir, produir.

Produir.

Produir, produir, produir.

Produir.

Produir, produir, produir.

Produir.

Produir, produir, produir.

Produir.

Produir, produir, produir.

Produir.

Produir, produir, produir.

Ho dic i em convenço.

Energia recarregable

Els que gastem totes les llàgrimes
a ventre sec, a pic i pala
t'exigim l'excel·lència
larva grassa, gris ombrel·la.

Think big

Des de sempre has estat una caganera ben plantada.
Vell arbre que no accepta experiments

Et sedueixen els esports d'alt risc
metafòric despit d'un record.

Nosaltres res

Si es pogués
d'alguna forma,
d'alguna manera,
enviar-li un virus
a les teves precisions,
bloquejar les teves dreceres enlluernadores,
formatejar el flamant disc
dels meus ardots erosionats...

No sé què faria.

Desfasaments

Trist joc
és el que importa
aquesta mà de cartes
a l'hora zero.

qui va demanar correcció
en aquest trineu?

Els desitjos fugaços
se'm van prostituir.

Quatre minuts amb tu

L'om, les peres
els nervis, els dubtes
el timbre, els crits

La mirada que evita mirar
i continua sent mirada,
la veu distorsionada,
la cinta infinita dels nostres dimecres.

Llarga *data*

La situació es repeteix.

Cada situació es repeteix.

Cada situació es repeteix constantment.

Espurnejos

Hi ha una espurna
de pudor violentament càlid
que m'atravessa i col·loca
on els prejudicis esdevenen cendra.

Demorat, de morat

Dos o tres clams vespertins
i la imatge capritxosa, borrosa
d'algunes anècdotes orfes

Trobada de diva dislocada
rellotge sempre tardà, targeta sempre morada
a on se n'ha anat el vi

En aquest *after midnight* atzarós
de perfectes onades baconianes.

Play hard

En el desconcert del *pickle* escorredís
no encerto a endevinar
l'assaig forà que ressuscita la meva retòrica

L'amanida poderosa d'aquests dies.
La franquesa arromangada
d'unes quantes engrunes que ens miren.

Culebrot

Quan m'atrapí la monotonia de l'aliè
em faran falta les teves paraules

Quan l'extraordinari abandoni allò extra,
i les culpes esporugueixin futures alegries

Quan el *mate* rentat dels dies
només conti la historieta d'allò vivaç
viscut

... La naturalesa envejable, el teu blau deliri
el mur desolat de les teves llàgrimes de dimarts.

Assegurances S.A.

Quina assegurança hauré de contractar per cobrir-me de les sorprenents pèrdues que li provoques al nostre compte

Arxivi's

Per capturar un somriure en aquesta brisa
que és el meu plor
et sobra una bola blanca

Tres bien

En aquest pot de rostit mullat,
en aquesta agonia programada,
en això que tot just s'anomena,
en aquest remolí tardà,
en aquesta memòria selectivament *pratea*,
la teva angoixa m'abasta d'alegria

Tilburi

Vinga ... fiquem-nos al no-temps
No és cert que un inventa la xerrameca?

A la nit de l'ocàs,
cadascuna des d'aleshores,
et dibuixo de memòria
però ara...
ja no sé a què s'assembla això.

Vinga... què tal si...

Els Felïç

Fallà de nou.
La fitxeta cau del drap
i es cauen les parpelles.

On és el seient
que es veu borrós, que no el trobo?

Per on entra el vent.

Toner

Un to s'uneix a la caminada
de brea a la vereda
d'extra brut al terrat,
de rampa marinera.

Trist i blavenca aquesta sospita
de congelador sense borlets
d'esperança defugida
d'inventar les distàncies.

Bonhomia desolada
la confiança costa quilos
les veritats s'endevinen immutables.

I hi és la sang i les espines
que et miren i se't fiquen
al cercle de lleves.

Matís zero

Em crida la tensió
El contrallum pàl·lid de la teva càlida sospita

La mirada brillant de grip enrogida
el puré cinc minuts d'Strassberg amb pastanagues

I les imprecisions d'últim vagó
sense cap altre agressió que la gràcia

Mentrestant,
la Fraternitat s'uneix a la vaga.

I aleshores jo me'n vaig anar

Desgraciadament,
el malefici no m'abandona
es fa porpra *gualicho*
a l'amargor del mate.

M'arrossega entossudit i matiner
al pou de la memòria tàctil
i em torna entre parracs
fet un drap
amb la violència del puerperi.

Dormir, és una altra cosa

Què hi puc fer,
    ensopego amb el teu melic
Entre pressentiments i conjurs
gossos guardians amb el cap baix i les potes trencades
en aquestos dies entossudits
favorits d'insomnis.

Paladars

Practico l'esport del raïm
i el de demorar els plaers.

Prosàpia

Algú em va dir
que de tant en tant
s'ha de fer una pausa
i jo afegeixo,
    Només de tant
    en tant

Tramitant

El temps no espera.

El temps mai mor perquè el cercle no és rodó.

Aleshores sí que es tracta d'una carrera.

Progrés i ruptura

Potser ja no sigui jo quan em trobin.

Rivas

Que els amants se'n vagin a casa seva
estic començant a comprendre una comarca corrompuda
se'm venceren les carícies.

Golfus

Com encara el golf mira al riu no ho sé,
sóc amant, no endeví
però conto el conte i em destaroto
amb el gest ensopit d'imperícia.

Em llenço aigua, nedo en papallona
a una planxa esdevinguda en Atacama
Verbigràcia: camino sempre i mai arribo
hi ha una pols que embrolla la distància.

La badia es buida,
s'arromanga, llença fum.

Mandrakes engripats

Ets lluerna i la disfressa dels temps
t'accentua,
fent-te, encara més, impossible.

I encara que això bastaria
per un breviari de delícies
m'asseguro de perdre la cautela
i hipnotitzar l'avarícia.

Ja que en aquella magnètica dansa
també augmenta
el no-lloc de les eternes discussions.

Potinga fugitiva, sedant a la força
que m'ultratja i m'abandona
abans que pugui donar-me compte.

Escrit al cos, i a un paper, pels dubtes

Ai la meva cal·ligrafia
s'assembla cada cop més
a un conjunt de símbols,
tots iguals entre ells.

Equívocs...

... i les gotes s'adhereixen
l e n t a m e n t a la finestra del vagó.

Pólvora

Les teves paraules em maregen.
Les teves preguntes m'acorrallen.
Els teus silencis em dibuixen.
Vull creure però em costa.

Les teves boirasses em fan fort.
Les teves llacunes m'ennobleixen.
Els teus vents m'asfixien.

Les teves derrotes em consolen.

Incontinència

Gota a gota
s'esmicola l'angoixa.
Redimeix licors
on hi va haver silenci.
Però resulta que aquest cop
la teva veu se n'ha anat
ressuscitant l'aventura del refredat.

Avui com ric...
de front i costat, amb llavis partits
de dalt a baix, com enutjat
miro preocupat...
potser sigui el vi.

Mea i culpa

Ara que no vaig a tornar a trobar-te
puc dir-te que estic començant a entendre alguna cosa.

Ei... Agustina

Tres d'agost i com sempre no entenc
què fa aquell sol bombardar
si estic al costat de la finestra,
llegint.

Beaucoup

Et prometo una tardor a Nova York
amb orquestra de cordes fins i tot.
Et prometo...ahh jo et prometo.

Angoixa

Avui m'he aixecat
feliç de la vida.
Sí, sé que és només un dia,
que *si no sana hoy, sanará mañana...*
Però avui m'he aixecat feliç de la vida.

Avui tampoc

Avui no vull causar estralls
vull llençar-te sobre la meva cara
i perdre'm a la furiosa meravella abandonada.

Just pure emotion

Ú, dos, tres...

Mai més es va saber d'ell.

Al testament

Et sorprenc construint testaments
i enfilada a la carícia del *traspia*.
On llàgrimes de text encotillades
perden davant del frec del duran eriço.

La deshora s'abrusa.

Clareja.

Lindo día.

Agraiments:

Manel Leor
Mònica Vila
Alejo Recalde
Gabriel D'Iorio
Hernán Dardes
Chino Rivera
Goyum
Gabriel Desiderio
Carlitos Andrés Díaz
Christian Antonelli
Martín Trebino
Miryam Schejtman
Patricia Manzanedo
Fabiana Achinelli
María Laura Coppié
Bibi Albert
Viviana Porte
Eleonora Mónaco
Elena Rivas
Margarita Barreto
Mónica Kircheimer
Andy Scanone
Eleonora Rodríguez Storchi
Marina Sinnombre
Laura Prats de Jaber
Marta Alvarez

Índex

com tornar a casa, però no ..... [11]

informació & contacte.

fernando prats

comtornar@fernandoprats.com

info@fernandoprats.com

www.fernandoprats.com

blue box books